

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/44/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010114
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2017:3516010114.3

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému L. T., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom Č., G. Č.. XXXX, na slobode, trestne stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 04. októbra 2017 t a k t o

r o z h o d o l i :

Obžalovaný: L. T., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom Č., G. XXXX, stíhaný na slobode,

je v i n n ý , ž e

dňa 14.03.2015 v presne nezistenom čase okolo 24,00 hod. v priestoroch baru X V. na ul. L. v obci Č., fyzicky napadol U. Y. tým spôsobom, že po predchádzajúcej slovnej hádke ho vyzval, aby išiel von, že si to tam vybaví, na čo spoločne odchádzali smerom k východu z baru, pričom už pri vstupných vchodových dverách v priestoroch pri barovom pulte došlo medzi nimi k vzájomnej fyzickej potýčke, po ktorej obžalovaný L. T. jedenkrát ľavou rukou zovretou v päšť udrel poškodeného U. Y. do pravej strany hlavy do oblasti líca pod pravé oko, po tomto údere poškodený U. Y. spadol na zem a zostal ležať na zemi, čím obžalovaný poškodenému U. Y. spôsobil zranenia, a to otras mozgu ľahkého charakteru, zlomeninu jarmovej kosti vpravo s posunom kostných úlomkov a zlomeninu spodiny pravej očnice s miernym posunom kostných úlomkov, bez prejavov dvojitého videnia s obmedzením v obvyklom spôsobe života a dobou liečenia práceneschopnosti celkovo po dobu 35 dní, ktoré obmedzenie sa týkalo fyzickej aktivity, manuálnej práce, príjmu a spracovania potravy v ústach a tiež psychickej aktivity,
t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 41 ods. 1 a § 364 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), písm. n) s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 a ods. 8 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného zákona obžalovanému ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodení:

- U. Y., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom Č., D. Č.. XXX, s nárokom na náhradu škody vo výške 2.574 eur,

- Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 937 874, s nárokom na náhradu škody vo výške 3.023,74 eur,

- Sociálna poisťovňa, pobočka Trenčín, Jilemnického č. 3760, 912 50 Trenčín, s nárokom na náhradu škody vo výške 938 eur,

odkazujú na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 01.04.2016 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 301/15/3304 zo dňa 30.03.2016, na obvineného L. T. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vo veci vydal Trestný rozkaz č. k. 2T/44/2016-138 zo dňa 20.05.2016, ktorým uznal obvineného za vinného v zmysle obžaloby. Obvinený L. T. podal voči predmetnému trestnému rozkazu v zákonnej lehote odpor. Odpor odôvodnil tým, že nesúhlasí s výškou náhrady škody, ktorú je v zmysle trestného rozkazu povinný uhradiť poškodeným.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 04.10.2017 za účasti obžalovaného, jeho obhajcu, poškodeného U. Y. a jeho splnomocnenca a zistil nasledovné:

Obžalovaný L. T. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade so svojim obhajcom, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 301/15/3304-24 zo dňa 30.03.2016, doručenej súdu dňa 01.04.2016, právne kvalifikovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku robí dobrovoľne a nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného L. T. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval, poškodenému sa viackrát ospravedlnil. Zistiť stanovisko prítomného prokurátora, poškodeného v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere, o náhrade škody príp. ochrannom opatrení.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konal obžalovaný evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že sa z jeho strany jedná o protiprávne konanie. Objektom predmetných trestných činov je ochrana ľudského života a zdravia a ochrana pokojného občianskeho spolužitia, ktoré objekty boli konaním obžalovaného porušené, nakoľko obžalovaný naplnil aj objektívnu stránku stíhaných trestných činov, teda prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zamerlal len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste a náhrade škody podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody, a to oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného, lustrácie v evidencii priestupkov, správ OR PZ NM, správ o povesti od Obce Č., s listinnými dôkazmi ohľadom výšky škody uplatnenej poškodeným Sociálnou poisťovňou, s listinnými dôkazmi ohľadom výšky škody uplatnenej poškodeným Všeobecnou zdravotnou poisťovňou a so znaleckým posudkom MUDr. Mariána Pamulu č. ZP 055/15 zo dňa 14.05.2015 ohľadom výšky škody u poškodeného U. Y..

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný nemá záznam v registri trestov GP SR. Zo správy OR PZ NM zo dňa 15.06.2017 je zrejmé, že voči obžalovanému bolo vedené iba toto jedno trestné stíhanie.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol priestupkovo riešený 1-krát, a to dňa 30.08.2015 za drobný priestupok na úseku cestnej premávky, za ktorý mu bola uložená bloková pokuta vo výške 10 eur.

Zo správy o povesti Obce Č. zo dňa 16.06.2017 vyplýva, že obžalovaný má evidovaný pobyt na adrese G. XXXX, býva v nájomnom byte, kde žije spolu so svojou manželkou S. a dvomi deťmi: L. (XXXX) a L. (XXXX). Do verejnoprospešných prác sa nezapája. Nebol riešený komisiou pre verejný poriadok.

Poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, pobočka Trenčín si nárok na náhradu škody vo výške 3.023,74 eur uplatnila svojim splnomocnencom Mgr. Evou Kožúrikovou na výsluchu dňa 16.03.2016, pričom o výške škody doložila do spisu listinné doklady zo dňa 22.06.2015, kde boli v tabuľkách rozpísané jednotlivé položky - náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenému U. Y., nar. XX.XX.XXXX.

Poškodená Sociálna poisťovňa, pobočka Trenčín si nárok na náhradu škody vo výške 938 eur uplatnila svojim splnomocnencom Mgr. Radoslavom Svobodom na výsluchu dňa 16.03.2016, pričom o výške škody doložila do spisu listinné doklady zo dňa 20.05.2015 - Potvrdenie o výške vyplatených dávok nemocenského a ošetrovného v sume 938 eur a dňa 03.10.2017 do spisu založila vyjadrenie poškodeného k výške uplatnenej náhrady škody a rozhodnutie o nároku poškodeného U. Y., nar. XX.XX.XXXX na nemocenské vo výške 21,81 eur za deň.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia a traumatológia MUDr. Mariána Pamulu zo dňa 14.05.2015 vyplýva, že v bodovom hodnotení zranenie u poškodeného U.

Y., nar. XX.XX.XXXX predstavuje podľa zák. č. 437/2004 celkovo 150 bodov, čo pri hodnote bodu 17,16 eur činí v peňažnom vyjadrení sumu 2.574 eur. Poškodený U. Y. a jeho splnomocnenec na hlavnom pojednávaní uviedli, že si poškodený uplatňuje nárok na náhradu škody vo výške, ako bola vyčíslená v znaleckom posudku, teda vo výške 2.574 eur, v plnom rozsahu sa stotožňujú so závermi znaleckého posudku MUDr. Mariána Pamulu a žiadajú, aby súd zaviazal obžalovaného v odsudzujúcom rozsudku na náhradu škody obžalovaného.

Obžalovaný a jeho obhajca na hlavnom pojednávaní poukázal na to, že výška náhrady škody, ktorú žiada poškodený sa im zdá neprimerane vysoká, a to vzhľadom na skutočnosť, že podiel viny má aj poškodený. Poškodenému vznikla škoda pádom na lavicu, čím došlo k zlomeniu sánky, ale medzi obžalovaným a poškodeným došlo k vzájomnej potyčke, preto podľa ich názoru bola škoda spôsobená aj spoluzavinením poškodeného, teda by mal niesť podiel viny aj on. Výška škody vyčíslená znaleckým posudkom sa im zdá neprimerane vysoká vzhľadom na dobu práceneschopnosti poškodeného 5 týždňov a v porovnaní s dopravnými nehodami, kde dochádza k vážnym zraneniam mnohokrát aj s následkami trvalej invalidity, kde je omnoho nižšie bodové ohodnotenie ako v tomto prípade. Namietali tiež výšku priznaných nemocenských dávok poškodenému, nakoľko poškodený pracuje u svojho otca v pekárni, ktorý posielal Sociálnej poisťovni údaje o výške mzdy poškodeného, pričom tieto údaje mohli byť skreslené za účelom, aby poškodenému vznikli vyššie sumy nemocenských dávok. V danom prípade treba skúmať aké odvody boli odvádzané do zdravotnej a sociálnej poisťovne poškodeným pred dňom úrazu. Poukázal na to, že poškodený mal ísť do práce o 5 dní skôr, čo by malo tiež vplyv na výšku priznanej škody a toto treba preveriť. Zároveň namietol výšku škody uplatnenej poškodenou Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, nárok na uplatnenú náhradu škody vo výške 3.023,74 eur, pretože nie je podrobne rozpísané z akých položiek pozostáva ich nárok, aké náklady boli na ústavnú lôžkovú starostlivosť vynaložené a čo je v tejto sume obsiahnuté. Poškodený bol hospitalizovaný v nemocnici 5 dní a nie je evidentné, aké položky obsahuje špeciálna ambulantná starostlivosť a z akých položiek je služba prvej pomoci. Na základe uvedeného navrhol odkázať poškodených s ich nárokmi na civilný proces, nakoľko v predmetnej veci bude potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie ohľadom náhrady škody uplatnenej poškodenými v tomto konaní.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 prvej vety Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Súd zväžil všetky rozhodné skutočnosti dôležité pre určenie druhu a výmery trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Súd prihliadol na zistenie dvoch poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti). Súd v danej veci ukladal za dva trestné činy úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahovalo na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, teda za trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona (tr. sadzba až na tri roky), pričom pri trestnom čine ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona je trestná sadzba 6 mesiacov až 2 roky. Preto súd po „úprave“ trestnej sadzby trestu odňatia slobody uvedenej v odseku 1 prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, podľa § 38 ods. 2, ods. 3 a ods. 8 vychádzal z upravenej sadzby, za ktorú zákon umožňuje uložiť trest až na dva roky. Súd tak obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil, a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe na dva roky spolu s povinnosťou podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu dospel k záveru, že u obžalovaného sa jedná o osobu, ktorá nebola v minulosti trestne stíhaná ani odsúdená za trestný čin, v registri priestupkov má len jeden záznam za drobný priestupok na úseku cestnej premávky. Súd napriek tomu uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody, nie obhajcom navrhovaný peňažný trest, a to vzhľadom na charakter trestnej činnosti a skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil dvoch trestných činov. Preto s prihliadnutím na predchádzajúci spôsob života obžalovaného, ktorý možno stotožniť s riadnym spôsobom vedenia života, je potrebné podľa súdu uložiť obžalovanému podmienený trest odňatia slobody. V prejednávanej trestnej veci sa obžalovaný doznal k spáchaniu žalovaného skutku, urobil vyhlásenie o vine, skutok oľutoval a poškodenému sa osobne ospravedlnil. Súd tak dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného postačuje uloženie podmieneného trestu v dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 6 (šesť) mesiacov. Takto uložený trest podľa názoru súdu spĺňa všetky potrebné atribúty uvedené v § 34 ods. 1 Trestného zákona.

S trestným konaním bolo spojené adhézne konanie, nakoľko poškodení si uplatnili nárok na náhradu škody. Všetkých poškodených súd s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces vzhľadom na vyjadrenia obžalovaného a obhajcu, ktorý spochybňovali výšku všetkých uplatnených nárokov poškodených, ktorú odôvodnili potrebou vykonania rozsiahleho dokazovania, ktoré presahuje potreby trestného stíhania. Poukázali pritom aj na zavinenie poškodeného, ktorého spoluzavinením bola spôsobená škoda, teda by mal znášať škodu pomerne v zmysle § 441 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Namietal tiež závery znaleckého posudku, kde bude pravdepodobne vykonané kontrolné znalecké dokazovanie, ktoré dokazovanie by bolo nad rámec trestného konania a je potrebné toto vykonať v rámci civilného procesu.

Súd poukazuje na to, že nie je účelom trestného konania viesť rozsiahle dokazovanie o otázke náhrady škody, pokiaľ to zároveň nie je podstatou skutku a právnej kvalifikácie. V otázke náhrady škody sa má na mysli preukazovanie oprávnenosti nároku a jeho výšky. Ďalšie dokazovanie o rozsahu škody, ak je táto sporná, by znamenalo predlžovanie trestného stíhania presahujúce jeho potrebu, ak boli ostatné skutkové okolnosti preukázané v potrebnom rozsahu pre rozhodnutie súdu, preto súd aplikoval ustanovenie § 288 ods. 1 Trestného poriadku a odkázal poškodených s ich nárokmi, ktoré boli sporné, na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (§ 309 ods. 1 Tr. por.).